

Sångpostillan - Tredje söndagen i Advent

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-11-27
Senast uppdaterad 2019-12-08

Tredje söndagen i Advent Bana väg för Herren

Tredje årgångens läsningar:

GT: Jesaja 40:1-8

Epistel: Gal. 3:21-29.

Evangelium: Lukas 3:1-15

Psaltarpsalm: 146:3-9

Dagens bön:

O Gud,

du som genom Johannes Döparen

banade väg för din Son Jesus Kristus,

upplys våra sinnen

och gör våra hjärtan brinnande,

så att vi alltid ser dina vägar.

Genom din Son,

Jesus Kristus, vår Herre.

Amen Tredje söndagen i Advent har temat Bana väg för Herren. Idag tänder vi det tredje adventsljuset. Bereden väg för Herran

är en älskad adventspsalm som skrevs 1812 och 1817 av Frans Mikael Franzén, professor i Åbo, biskop i Härnösand och Svenska Akademiens sekreterare. Vi låter några verser från den psalmen följa oss i denna predikan.

Vill du höra Bengt Pleijel predika och Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och sjunga! Klicka här !

Predikans Text: Lukas 3:1-15

Under femtonde året av kejsar Tiberius regering, när Pontius Pilatus var ståthållare i Judeen, Herodes tetrark i Galileen, hans bror Filippos i Itureen och Trachonitis och Lysanias i Abilene, och när Hannas och Kajafas var överstepräster, kom Guds ord till Sakarias son Johannes i öknen. Han begav sig till trakten av Jordan och förkunnade överallt syndernas förlåtelse, genom omvändelse och dop, som det står skrivet i boken med profeten Jesajas ord:

En röst ropar i öknen:

Bana väg för Herren,

gör hans stigar raka.

Varje klyfta skall fyllas,

varje berg och höjd skall sänkas.

Krokiga stigar skall rätas

och steniga vägar jämnas.

Och alla människor skall se Guds frälsning.

När folk kom ut i stora skaror för att döpas av honom sade han till dem: ”Huggormsyngel, vem har sagt er att ni skall slippa undan den kommande vreden? Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen. Och börja inte säga er: Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham ur dess stenar. Redan är yxan satt till roten. Varje träd som inte bär god frukt skall huggas bort och kastas i elden.”

Folket frågade honom: ”Vad skall vi då göra?” Han svarade: ”Den som har två skjortor skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt.

Även tullindrivare kom dit för att bli döpta och frågade honom: ”Mästare, vad skall vi göra?” Driv inte in mer än vad som är fastställt.”

Och när det kom soldater och frågade honom: ”Och vi, vad skall vi göra?” sade han till dem: ”Pressa inte av någon pengar med våld eller hot, utan nöj er med eder sold.”

Folket var fyllt av förväntan, och alla frågade sig om inte Johannes kunde vara Messias.

Vi börjar med vers 4 av psalm 103 och läser den.4. Ej kommer han med härar

och ej med ståt och prakt;

Dock ondskan han förfärr

i all dess stolta makt.
Med Andens svärd han strider
och segrar när han lider.
Välsignad vare han som kom i Herrens namn

Vilket märkligt sätt att komma! Det verkar som om Lukas hade riktigt roligt när han berättar om när Johannes döparen börjar uppträda. Lukas hamnar först i den högre societeten och målar ett lysande följande för oss. Här finns en kejsare, en ståthållare, tre tetrarker, två överstepräster. Man undrar om Lukas sett nobelfesten på TV eller om han fått tag i något gammalt nummer av Se och Hör. Det vimlar av kändisar. Man håller andan av spänning för att se vad han nu ska berätta om de sista hovintrigerna. Men inte ord om det.

Lukas gör plötsligt en djupdykning till en egendomlig fanatiker som predikar och döper i Jordan. Jag läser de första raderna igen:

Under femtonde året av kejsar Tiberius regering, när Pontius Pilatus var ståthållare i Judeen, Herodes var tetrark i Galileen, hans bror Flippos i Itureen och Trachonitis och Lysanias i Abilene och när Hannas och Kajafas var överstepräster, kom Guds ord till Sakarias son Johannes i öknen.

Guds ord kom till Sakarias son Johannes i öknen. Inte till kejsaren, inte till ståthållaren, inte till tetrarkerna eller översteprästerna. Guds ord kom till Johannes.

Kan ni se Guds humor i detta? Vi bländas av det som lyser och glimmar. Men Guds största gärningar sker inte där. Den sker i ringheten. Gud börjar nedifrån. Gud letar rätt på en mycket enkel profet i en torr öken och talar till honom. Gud räcker åt honom ett vapen som tycks vända upp och ned på alla. Det vapnet är Andens svärd, Guds ord.

Låt oss sjunga om detta i psalm 103 vers 4

Vi läser psalm 103 vers 1
Bereden väg för Herren!
Berg sjunken, djup stå opp!
Han kommer han som fjärran
var sedd av fädrens hopp.
Rättfärdighetens förste av Davids hus den störste.
Välsignad vare han som kom i Herrens namn

Vem känner idag dessa kejsare, tetrarker och överstepräster. Det är inte de som kastar glans över Johannes. De nämns därför och Johannes nämns. De har bara statistroller i bakgrunden. Tror ni inte att vi får denna början av texten för att bli stilla och tänka efter. Vi behöver komma bort från vårt intresse för det som lyser och glimmar och komma ut i stillheten för att se vad Herren gör och höra vad Herren säger.

När Guds ord och befallning kommer till Johannes beger han sig genast i väg. Han lyder. Vad viktigt! Han går in i Guds plan med sitt liv.

Gud har också en plan med våra liv. Han har utvalt oss. Han gjorde det i dopet. Hans plan är att vi ska va hans barn och leva ihop med Jesus. Leva ett rikt liv tillsammans med Jesus. Vi kan gå in i denna plan, säga ja till den och lyda vad Gud säger till oss. Då uppfylls Guds plan med våra liv.

Guds plan med Johannes var nedskriven hos Jesaja: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka. Varje klyfta skall fyllas, varje berg och höjd skall sänkas, Krokiga stigar skall rätas, och steniga vägar jämnas. Och alla människor skall se Guds frälsning.

Det går att känna igen sig här. Livet blir ibland som en öken, torrt och enformigt. Där finns klyftorna. Vi kan få svindel när vi ser ner i djupen, de mörka tankarna suger oss nedåt. Där finns bergen och höjderna: Problemborgen, högarna av svårigheter, synderna som lägger sig på varandra och hindrar oss att komma vidare. Vi blir sittande och suckande nedanför. Där finns krokiga stigar och steniga vägar. Och det kan kanske syfta på slingrigheten och falskheten, som vill fånga oss eller få oss att snubbla och ramla i vår vardag, allt det där småaktiga som irriterar oss och som vi retar oss på.

Men just i allt detta kan vi höra en röst. Någon ropar. Bana väg för Herren! Han vill komma in där. Han vill spränga bort bergen och fylla ut klyftorna och rätta ut vägarna. Och när han kommer in i våra liv, får jag se Guds frälsning. Jag får se på mig själv och mina problem tillsammans med honom.

Låt oss sjunga om detta i psalm 103 vers 1.

Vi läser psalm 103 vers 5: O folk, från Herren viket i syndig lust och flärd
Giv akt, det hela riket ej är av denna värld,
ej av dess vise funnet, ej av dess hjältar vunnet.
Välsignad vare han som kom i Herrens namn

Stora skaror kommer ut till Johannes. När han får se dem öppnar han inte famnen för dem. Vi ser hur hans ögon blixtrar till och vi hör kärva ord från hans mun. Jag läser vad han säger en gång till. Fundera på om det han säger kan gälla oss.

När folk kom ut i stora skaror för att döpas av honom, sade han till dem: "Huggormsyngel, vem har sagt er att ni kan slippa undan den kommande vreden? Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen. Och börja inte säga er: Vi har Abraham till Fader. Jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham ur dessa stenar. Redan är yxan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt skall huggas bort och kastas i elden."

Hur reagerar du på dessa ord? Nu fick dom sig allt! De tror att de är på rätt sida. De menar att de är Abrahams barn och därmed Guds barn. Men Johannes kallar dem huggormsyngel. De är barn till ormen. Ormen, det är ju Satan. De är djävulens barn. Vi ser hur det nästan blixtrar om Johannes: Ni lever på en bluff, en inbillning, vill han säga. Ni tror att det räcker med den yttre tillhörigheten till Guds folk. Johannes avslöjar deras bluff. Eller är det inte bara dem Johannes talar till?

Johannes ser bluffen hos dem. Och hos oss! Han ser att där inte finns någon god frukt. En gren kan bara bära frukt om den hör ihop med trädet. Det är ju samma sak som Jesus själv säger i texten om vinstocken och grenarna. Grenen kan inte bära frukt av sig själv om den inte sitter på grenen. (Joh 15:5) Ni kan det inte heller, säger Jesus till oss, om ni inte blir kvar i mig.

Tar man bort grenen från trädet kan den ju visserligen blomma. Man bryter en äppelkvist om våren, sätter den i en vas, den slår ut, blommar, ger ifrån sig en doft. Men meningen med våra liv var ju inte att vi skulle stå där och blomma och bli beundrade. Meningen med våra liv var ju att vi skulle låta livet från Jesus strömma igenom oss. Då kan frukten växa fram och vi får något från Jesus att ge till dem som kommer i vår väg.

Kan ni höra hur de allvarliga och kärva orden både från Johannes och från Jesus träffar oss idag? Det finns så mycket ytligt och blaskigt och fejt och bekvämt i våra liv som varken gör oss själva eller andra glada.

Det räcker inte med någon yttre tillhörighet till kyrkan. Vi kan fundera på vad orsaken till att människor omkring oss i vårt land har det så svårt just nu och varför att det känns så mörkt och kallt i gamla Sverige. Beror det på att vi som vill va kristna tappat förbindelsen med Jesus. Vi har så lite att ge. Det blir mörkt om man klipper av kontakten med ljuskällan. Och kallt! Och fruktansvärt fruktlöst om vi inte hör ihop med Jesus, den sanna vinstocken.

Är det oss Johannes döparen vill skaka om när han talar om huggormsyngel? Vad är det för dunkla krafter som styr oss? Vems ärenden är det vi egentligen går? Kan ni höra hur Guds egen kärlek vibrerar i dessa ord i vår text? Gud vill kalla oss tillbaka att leva ett rikt liv tillsammans med Jesus.

Låt oss sjunga om detta psalm 103 vers 5.

Vi läser psalm 103 vers 3: Gör dina portar vida för Herrens härlighet
Se, folken kring dig bida att nå din salighet.
Kring jordens länder alla skall denna lovsång skalla:
Välsignad vare han som kom i Herrens namn

Därute i öknen blir det själavård. Man ställer ängsliga frågor. Vad ska vi då göra? Jag läser:

Folket frågade honom: "Vad skall vi då göra?" Han svarade: "Den som har två skjortor skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt."

Även tullindrivarna kom dit för att bli döpta och frågade honom: "Mästare, vad skall vi då göra?" Han svarade: "Driv inte in mer vad som är fast ställt."

Och när det kom soldater och frågade honom: "Och vi, vad skall vi göra?" sade han till dem: "Pressa inte av någon pengar med våld eller hot, utan nöj er med er sold."

Folket var fyllt av förväntan, och alla frågade sig om inte Johannes kunde vara Messias.

Alla svar de får går ut på detta: Lev inte så egotrippat. Dela med dig. Ta inte för mycket betalt. Tvinga dig inte till fördelar.

Vad Johannes ville hjälp dem till och vad han vill hjälpa oss till är att komma loss från den äckliga koncentrationen kring oss själva.

Hela kristendomen går ut på detta. 10 Guds bud ställer min nästa centrum. Andens frukt ska växa hos mig för min nästas skull.

Äppelträdet äter ju inte själv sina äpplen. Alla förmaningarna i NT går ut på detta: Var fria från självhävdelse och fåfänga. Var ömsjätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras (Fil 2:3-4).

Se på Jesus på korset. Gör som han: Sträck ut dina händer. Du tappar allt ditt eget. Du ställer dig öppen mot vad Gud sedan kan göra i ditt liv. Så länge du är fylld av ditt eget så är vägen stängd för Gud. När du tappar ditt eget kan du sedan ha stora förväntningar vad Gud skall göra. Texten slutar med förväntningar. Folket var fyllt av förväntan, och alla frågade sig om inte Johannes kunde vara Messias.

Det är viktigt att ha förväntan på Gud. Han kan sända Johannes och många underbara redskap i vår väg för att hjälpa oss. Men tillåter Herren att arbeta med oss, har han något ännu finare i beredskap åt oss. Han sänder Jesus in i våra liv. Johannes säger oss att Jesus gör då två ting. Han är Guds lamm som 1) borttager synden och 2) döper med helig Ande. (Se Joh 1:29 och 33). Han tömmer oss på skräp och fyller oss med sitt liv. Det är det Herren vill göra. Och det är det du skall ha förväntan på att han kommer att göra.

Vi sjunger psalm 103 vers 3. Veckans ordbruk Din uppgift:

att bruka och bevara och vårda orden

(Jfr 1 Mos 2:15, 1917 och Bibel 2000) Hör vad Herren säger nu: Dessa ord som jag idag ger dig skall du lägga på ditt hjärta (5 Mos 6:6)Tänk till:

Vad har Herren sagt till Dig i denna predikan?* skriv upp de ord du får ..

* bädda ner dem i hjärtats mylla ..

* vattna dem med bön

* tala med Herren om det

* var sedan nyfiken på vad som händer Dagens ordfrön:

En röst ropar i öknen:

Bana väg för Herren.

(Jesaja 40:3 Lukas 3:4) Var fria från självhävdelse och fåfänga.

Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva.

Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andra.

(Fil 2:3-4). Leta sedan reda på fler bibelord som du skriver upp, bäddar ner i hjärtats mylla, vattnar med bön

Ur bibelskolans skattkammare

1. Agneta Enander Tredje Advent. Bibelfönstret

2. I början av Nyfikenhetsvandring 2 träffar du på en gammal man i Rumänien som en gång var en ung man i Rumänien. Läs om honom. Praktisera själv vad han praktiserade.